

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **D. K.**, zast. Mgr. Rebekou Mořovskou Židuliakovou, advokátkou, se sídlem Husovo náměstí 139, Ledec nad Sázavou, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1, o žalobě na ochranu před nečinností správního orgánu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 11. 12. 2024, č. j. 8 A 84/2024-34,

t a k t o :

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 11. 12. 2024, č. j. 8 A 84/2024-34, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Shrnutí předcházejícího řízení

[1] Žalobce se nečinnostní žalobou domáhal vydání rozsudku, jímž by Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) uložil žalovanému povinnost vydat meritorní rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn. S-MHMP 381456/2023/Vol. Dne 25. 7. 2023 bylo doručením příkazu ze dne 24. 7. 2023, č. j. MHMP 1556848/2023/Vol, zahájeno řízení o spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „silniční zákon“). Proti tomuto příkazu podal žalobce odpor podle § 150 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Podle názoru žalobce žalovaný po podání odporu v řízení nepokračoval a nevydal rozhodnutí ve věci, přestože uplynula zákonná lhůta k tomu stanovená. Žalobce bezúspěšně žádal o uplatnění opatření proti nečinnosti ve smyslu § 80 správního řádu.

[2] Městský soud v Praze usnesením ze dne 11. 12. 2024, č. j. 8 A 84/2024-34, žalobu odmítl pro opožděnost podle § 46 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[3] V odůvodnění tohoto usnesení městský soud uvedl, že počátek lhůty k podání nečinnostní žaloby podle § 81 s. ř. s. se odvíjí od marného uplynutí lhůty stanovené zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí, v případě žalobce se jednalo o obecnou třicetidenní lhůtu zakotvenou v § 71 odst. 3 správního řádu. Pokud by měl žalobcem podaný odpor účinky spočívající ve zrušení příkazu, lhůta pro vydání rozhodnutí v přestupkovém řízení by počala běžet tímto okamžikem, tedy dnem 2. 8. 2023, a v souladu s § 71 odst. 3 ve spojení s § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu by marně uplynula dne 1. 9. 2023. Na tento okamžik je navázána roční lhůta pro podání nečinnostní žaloby. Tato lhůta s ohledem na § 40 odst. 2 a odst. 3 s. ř. s. marně uplynula dne 2. 9. 2024. Nečinnostní žaloba však byla doručena do datové schránky soudu až dne 10. 9. 2024, tedy opožděně.

II. Obsah kasační stížnosti

[4] Proti tomuto usnesení městského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včasnou kasační stížnost z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

[5] Stěžovatel namítl, že městský soud nesprávně dovozoval lhůtu pro vydání rozhodnutí z ustanovení § 71 odst. 3 správního řádu. Předmětné řízení však bylo vedeno o dopravním přestupku. Na tuto situaci dopadá speciální úprava v podobě § 94 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), který stanoví, že pokud nelze vydat rozhodnutí bezodkladně, učiní tak správní orgán nejpozději do 60 dnů ode dne zahájení řízení. Řízení bylo zahájeno doručením příkazu dne 25. 7. 2023, lhůta by tedy uplynula dne 25. 9. 2023. Nadto stěžovatel poukazuje na speciální úpravu zákona o odpovědnosti za přestupky, podle které se podáním odporu lhůta přerušuje. Stěžovatel podal odpor proti příkazu dne 2. 8. 2023, tímto dnem tedy počala znovu plynout šedesátidenní lhůta pro vydání rozhodnutí, jejímž posledním dnem byl 2. 10. 2023. V každém případě byla nečinnostní žaloba podána včas, neboť lhůta k jejímu podání by marně uplynula dne 25. 9. 2024, resp. dne 2. 10. 2024.

[6] S ohledem na výše uvedené stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil a vrátil věc městskému soudu k dalšímu řízení.

[7] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

III. Posouzení kasační stížnosti

[8] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., podle nichž byl vázán rozsahem a důvody, jež stěžovatel uplatnil v kasační stížnosti. Přitom neshledal vady uvedené v § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. Stěžovatel poukázal na ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., podle něhož *kasační stížnost lze podat z důvodu nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení.*

pokračování

[9] Podstatou kasační argumentace stěžovatele je tvrzení, že městský soud chybně navázal počátek běhu lhůty k podání nečinnostní žaloby na marné uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí stanovené správním řádem namísto speciální úpravy podle zákona o odpovědnosti za přestupky. Nadto pominul, že okamžikem podání odporu počíná běžet nová lhůta k vydání rozhodnutí.

[10] Podle § 80 odst. 1 s. ř. s., *žalobu lze podat nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí nebo osvědčení, a není-li taková lhůta stanovena, ode dne, kdy byl žalobcem vůči správnímu orgánu nebo správním orgánem proti žalobci učiněn poslední úkon.*

[11] Podle § 94 zákona o odpovědnosti za přestupky, *pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, vydá je správní orgán nejpozději do 60 dnů ode dne zahájení řízení.*

[12] Podle § 150 odst. 1 správního řádu, *povinnost v řízení z moci úřední a ve sporném řízení lze uložit formou písemného příkazu. Příkaz může správní orgán vydat, považuje-li skutkové zjištění za dostatečné; vydání příkazu může být prvním úkonem v řízení. Není-li vydání příkazu prvním úkonem v řízení, nemusí příkaz obsahovat odůvodnění.*

[13] Podle § 150 odst. 3 správního řádu, *proti příkazu může ten, jemuž se povinnost ukládá, podat odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne oznámení příkazu. Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje; to neplatí, byl-li podán nepřipustný nebo opožděný odpor. Správní orgán vyrozumí podatele o podání nepřipustného nebo opožděného odporu. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětvzetí odporu není přípustné. Odpor se podává u správního orgánu, který příkaz vydal. Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.*

[14] V projednávané věci byla stěžovateli příkazem ze dne 24. 7. 2023 uložena pokuta ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 silničního zákona. V minulosti Nejvyšší správní soud konstatoval, že „*příkazní řízení je upraveno obecně ve správním řádu a v zákoně o odpovědnosti za přestupky. Podle § 90 odst. 1 věty první PřesZ může správní orgán o přestupku rozhodnout příkazem. Podle § 150 odst. 3 SpŘ proti příkazu může ten, jemuž se povinnost ukládá, podat odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne oznámení příkazu. Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje.*“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 4. 2021, č. j. 5 As 306/2020-27). Ze znění § 150 odst. 3 správního řádu je zřejmé, že lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Toto ostatně městský soud nikterak nezpochybnil, neboť sám vycházel z toho, že lhůta pro vydání rozhodnutí počala běžet dne 2. 8. 2023, tedy v den doručení odporu.

[15] Je třeba přisvědčit stěžovateli, že předmětem řízení byl přestupek, a proto se na projednávanou věc nevztahuje obecná třicetidenní lhůta podle § 71 odst. 3 správního řádu, a to s ohledem na speciální úpravu zákona o odpovědnosti za přestupky, který v § 94 stanoví lhůtu pro vydání rozhodnutí v délce 60 dnů, není-li možné rozhodnout bez zbytečného odkladu.

[16] Příkaz byl úkonem, kterým bylo v projednávané věci zahájeno správní řízení. Stěžovateli byl doručen dne 25. 7. 2023. Zástupce stěžovatele podal dne 2. 8. 2023 prostřednictvím e-mailové zprávy odpor proti příkazu. Tento e-mail však nebyl opatřen zaručeným elektronickým podpisem. Stěžovatel se domnívá, že tuto vadu podání zhojil,

když dne 7. 8. 2023 odeslal žalovanému další e-mail, tentokrát opatřený zaručeným elektronickým podpisem, společně s plnou mocí udělenou zástupci. Jestliže byla postupem stěžovatele vada podání zhojena, s ohledem na shora uvedené úvahy počala šedesátidenní lhůta pro vydání rozhodnutí znovu plynout okamžikem podání odporu proti příkazu, tedy dne 2. 8. 2023, a jejím posledním dnem byl 2. 10. 2023. V takovém případě by došlo k marnému uplynutí roční lhůty k podání žaloby proti nečinnosti ve smyslu § 80 odst. 1 s. ř. s. uplynutím dne 2. 10. 2024, jak namítá stěžovatel. Lze tedy uzavřít, že nečinnostní žaloba doručená městskému soudu dne 10. 9. 2024 byla podána včas. Městský soud tak odmítl žalobu nezákonně, čímž byl naplněn důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

[17] Pro úplnost Nejvyšší správní soud podotýká, že se nezabýval otázkou případných vad podaného odporu, neboť předmětem přezkumu řízení o kasační stížnosti byla včasnost či opožděnost podání žaloby. Vyřešení uvedené otázky tak bude úkolem městského soudu při opětovném posouzení věci.

IV. Závěr a náklady řízení

[18] Nejvyšší správní soud ze shora uvedených důvodů napadené usnesení podle § 110 odst. 1 věty první před středníkem s. ř. s. zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení. Městský soud bude v dalším řízení vázán právním názorem vysloveným v tomto zrušovacím rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.), a jeho úkolem tak bude nečinnostní žalobu meritorně posoudit. V souladu s § 110 odst. 3 větou první s. ř. s. rozhodne městský soud v novém rozhodnutí také o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. března 2025

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu